

Děti se styděly chodit do školy bez svačiny

28.04.2026

Na Praze 3 působí tři sociální pedagogové. Jednou z nich je Irena Venturová, která tuto pozici zastává už dlouhá léta na ZŠ Cimburkova.

Jak vypadá pracovní den sociální pedagogy?

Funguji směrem ke škole, žákům a jejich rodinám, ale taky k institucím, jako jsou pedagogicko-psychologická poradna, organizace na podporu rodin, OSPOD nebo nízkoprahová zařízení. Běžně mám naplánované individuální rozhovory s dětmi. Ty jsou zaměřené na pomoc v oblasti rozvoje emočních a sociálních dovedností nebo na řešení nějaké aktuální životní situace. Někdy si ale děti potřebují prostě popovídat a mít pocit, že je ně kdou poslouchá, protože to třeba nikde jinde nezažívají.

Které konkrétní situace jste v poslední době řešila a jaký měly výsledek?

Například nedávno jsme řešili případ dvou sourozenců, kteří měli vysoké absence a často se ani nevraceli na odpolední vyučování. Komunikace s rodiči byla velice náročná, něco přislíbili, bez výsledku. Všimli jsme si, že kluci mají taky malé svačiny, někdy skoro žádné. Po osobním rozhovoru s dětmi jsme pochopili, že se ty děti stydí přijít do školy bez jídla a že mají přes den hlad. Přes neziskovou organizaci W4W jsem jim zařídila obědy zdarma. Od té doby se docházka do školy výrazně zlepšila.

Jak na vás obvykle reagují rodiče, kteří se s funkcí sociálního pedagoga setkávají poprvé?

Většina rodičů je ráda, že má někoho, na koho se může ve škole obrátit, kdo jim pomůže, a především je vyslechne i ve věcech, o kterých si třeba někdo myslí, že do školy nepatří. Vyplnit formuláře nebo podpořit v komunikaci s úřady, i v tom může sociální pedagog pomoci.

Sociální pedagog je od září oficiálně novou profesí v zákoně. Jak tato změna podle vás ovlivní české školství?

To, že se stal sociální pedagog součástí pedagogických pracovníků je určitě krok dobrým směrem. Pokud by někoho takového měla každá škola, bylo by to přínosem nejen pro žáky a jejich rodiny, ale i pro učitele a vedení školy. Financování sociálních pedagogů bohužel zůstává stále nejisté, jelikož jejich zřízení je podmíněné obsazením jiných odborných pozic. To v kombinaci s malými úvazky komplikuje stabilitu této profese, a financování tak zůstává zčásti stále závislé na dobré vůli obcí.